

DOM

afsagt den 25. januar 2011 af Vestre Landsrets 12. afdeling (dommerne Bjerg Hansen, Dorthe Jensen og Kurt Rasmussen med domsmænd) i ankesag V.L. S-2407-10

Anklagemyndigheden

mod

T

født den

(advokat Kirsten Rødding Schmidt, Randers)

Retten i Randers har den 14. oktober 2010 afsagt dom i 1. instans (22-1033/2010, 26-1847/2010 og 26-2334/2010).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse i forhold 1-3 og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpende.

Supplerende oplysninger

I forbindelse med ankesagen har Kriminalforsorgen i Østjylland foretaget en personundersøgelse.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne politiassistent F og V4 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er for landsretten endvidere afgivet vidneforklaring af V1

Tiltalte har supplerende forklaret, at han opholdt sig til højre for , da han talte med V1. De råbte ikke til hinanden. Der kom en person, som tog hårdt fat i tiltaltes venstre overarm. Det er det, der i byrettens dom er beskrevet på den måde, at en person kom bagfra og rev tiltalte i armen. Han troede, at det var en af V1's kammerater. Han blev bange. Der var ca. 2 m mellem det sted, hvor tiltalte stod, og den mur, som han herefter blev skubbet hen mod. Lige efter at han havde fået peberspray, blev han lagt ned. 3-4 minutter senere fik han håndjern på. Det var først, da han fik håndjern på, at han blev klar over, at det nok var politiet. Der var ingen, der havde nævnt for ham, at det var politiet. Han har kun været nede at ligge en gang. Der var mange mennesker i smøgen ved

Efter den 23. januar 2010 har politiassistent F kontaktet ham mange gange, når de har mødt hinanden i byen, bl.a. i forbindelse med forhold 4 og 5.

Om sine personlige forhold har tiltalte supplerende forklaret, at han igen er flyttet ind hos sin danske familie. Han går fortsat i skole og passer sit arbejde, men det har i den seneste tid været vanskelig for ham, fordi denne sag bekymrer ham meget.

Politiassistent F har supplerende forklaret, at tiltalte og dørmændene diskuterede med hinanden ved indgangen til . Der var muligt ca. 8-10 meter mellem dette sted og den gruppe, som tiltalte herefter gik over til. Han kan ikke huske, hvor mange mennesker der var uden for diskoteket. Vidnet kan heller ikke huske, hvorledes han var placeret i forhold til tiltalte, da han nærmede sig tiltalte, men det var ikke bagved. Han er rimelig sikker på, at tiltalte var klar over, at vidnet var fra politiet. Han trak tiltalte et par meter væk. Det kan være ret smertefuldt at få peberspray, så derfor valgte han at undlade at give tiltalte håndjern på. Det knyttnæveslag, som vidnet fik, ramte ved kanten af højre øje.

Vidnet og V1 er bekendt med hinanden, og V1 ved, at vidnet er ansat i politiet.

V4 har supplerende forklaret, at der er gået ca. 1 år siden episoden, så han har nu begrænset erindring. Han kan huske, at der var en masse tumult, og at tiltalte pludselig

fik peberspray. Det var første gang, at vidnet havde set nogen få peberspray, og det virkede meget voldsomt på ham. Tiltalte kom ned at ligge. Han mener ikke, at tiltalte lå roligt. Tiltalte forsøgte at beskytte sit hoved. Vidnet var klar over, at det var politiet, der stod ved tiltalte, fordi man kan kende civilpolitiet i byen. Han har ikke hørt nogen sige, at det var politiet, og han har ikke set noget politiskilt. Han kan ikke huske, om det var i smøgen ved eller i , at tiltalte fik peberspray.

____V1 har forklaret, at han mødte tiltalte på , da han var i byen den 23. januar 2010. Både vidnet og tiltalte er fra Tiltalte har arbejdet på familiens pizzeria. Vidnet var meget påvirket, muligvis af både alkohol og kokain, og blev smidt ud fra diskoteket. Tiltalte kom ud til ham. Der var mange mennesker. Vidnet råbte og skreg, og tiltalte forsøgte at få ham ned på jorden. Tiltalte talte også med dørmanden og forsøgte at forklare, at vidnet ikke havde gjort noget. Politiet kom til stede og henvendte sig til vidnet. Han kendte politiassisterne i forvejen. De viste ikke noget politiskilt. De var et par meter fra vidnet og råbte, at han skulle holde sin kæft. En af politiassisterne, vistnok F , henvendte sig til tiltalte og sagde, at han skulle blande sig udenom. De tog fat i tiltalte, som forsøgte at komme fri. Tiltalte fik peberspray. Vidnet kunne ikke gøre noget, og han var klar over, at han ikke skulle blande sig. Da tiltalte havde fået peberspray, skreg han og holdt sig vist for øjnene. Politiassisterne skubbede tiltalte ud til , hvor de lagde ham ned, holdt ham nede og så fik han nærmest nogle tærsk. Han har ikke set tiltalte slå ud mod politiassisterne. Politiassisterne har ikke på noget tidspunkt under episoden sagt, at det var politiet, og de har heller ikke haft deres politiskilte fremme.

Han har ikke talt med tiltalte om episoden. Politiet har afhørt ham telefonisk, men det har først været kort tid før hovedforhandlingen i landsretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet – forhold 1-3

Efter de forklaringer, som de 2 politiassistenter har afgivet, lægger landsretten til grund, at politiassistent F , da han rettede henvendelse til tiltalte, foreviste sit politiskilt og sagde, at han var fra politiet.

Efter politiassistenternes forklaringer, lægger landsretten endvidere til grund, at tiltalte herefter sagde, at vidnet skulle holde sin kæft og skride. Disse udtalelser er fornærmelig optræden, der er egnet til at forstyrre den offentlige orden. Med denne begrundelse tiltrædes det, at tiltalte i forhold 3 er fundet skyldig i overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1.

Landsretten lægger herefter på baggrund af politiassistenternes forklaringer til grund, at tiltalte efter at være blevet sigtet for overtrædelse af ordensbekendtgørelsens § 3, stk. 1, skubbede politiassistent F i brystet. Denne handling er, når den er udøvet under de nævnte omstændigheder, en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3. Det tiltrædes med denne begrundelse, at tiltalte er fundet skyldig i denne del af forhold 2. Det er efter de forklaringer, der er afgivet, ikke bevist, at tiltalte forsøgte at rykke sig fri, og tiltalte frifindes for den resterende del af forhold 2.

Af de grunde, som byretten har anført, og da bevisførelsen for landsretten ikke kan føre til et andet resultat, tiltrædes det, at tiltalte i forhold 1 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, som sket.

Sanktionsfastsættelsen

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffen er fastsat som sket.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Bjerg Hansen

Dorte Jensen

Kurt Rasmussen

Udskriften udstedes uden betaling.

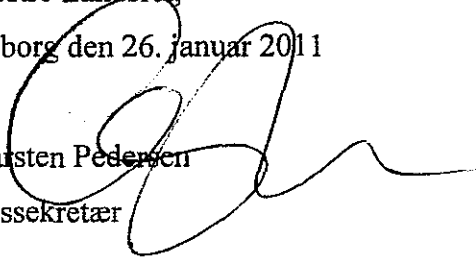
Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 26. januar 2011

Carsten Pedersen

retssekretær

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 14. oktober 2010

Rettens nr. 22-1033/2010 + 26-1847/2010 + 26-2334/2010
Politiets nr. 4200-70300-00003-10, 4200-84220-00095-10, 4200-84220-00182-10

Anklagemyndigheden
mod

T
cpr-nummer

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 17. februar 2010 og bødeforelæg er modtaget den 5. maj 2010 og den 14. juni 2010.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.
straffelovens § 119, stk. 1, ved den 23. januar 2010 ca. kl. 03.20 på
som anholdt for overtrædelse af
ordensbekendtgørelsen, at have tildelt politiassistent F et
knytnæveslag i ansigtet.
2.
Straffelovens § 119, stk. 3, ved den 23. januar 2010 ca. kl. 03.20 ud for
da politiassistent F
ville anholde ham, at have modsat sig dette, idet tiltalte skubbede
politiassistenten i brystet og efterfølgende forsøgte at rykke sig fri.
3.
Ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, ved den 23. januar 2010
ca. kl. 03.17 ud for at have optrådt
støjende og fornærmeligt, idet han råbte til politiassistent F "du
holder bare din kæft" og "skrid med dig", hvilket var egnet til at forstyrre
den offentlige orden.

Det bemærkes at tiltalen i forhold 1 og forhold 2 er udfærdiget efter
bemyndigelse fra Statsadvokaten for Nord- og Østjylland af 12. februar
2010.

4.

(bødeforelæg af 24. februar 2010)

Ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, ved onsdag den 17. februar 2010 kl. 02.35 ud for _____, at have udvist uanstændig opførsel, idet han i spirituspåvirket tilstand optrådte aggressivt overfor restauratør/dørmand samt nægtet at forlade stedet, hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

5.

(bødeforelæg af 31. marts 2010)

Ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, ved lørdag den 27. marts 2010 kl. 03.06 ud for _____, at have optrådt fornærmeligt, idet han pegede mod polititjenestemand og udtalte "Det er ham der den store idiot", hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om ubetinget fængselsstraf på 40 dage.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og erkendt de faktiske forhold i forhold 2 og 3, men nægter sig skyldig. Han har erkendt sig skyldig i forhold 4 og 5.

Sagens oplysninger

Forhold 1-3

Tiltalte, _____, forklarede, at han den 23. januar 2010 kom ned i ca. kl. 00-01. Han havde fået noget at drikke. Han var lidt fuld. Han var sammen med nogle kammerater. Han husker ikke, hvor de først gik hen. De er altid på _____ eller _____. Inde på _____ dansede de og prøvede at score damer. Hans kammerater var sammen med ham. Hans tidligere chef, _____ var der også. Han så, at _____ blev smidt ud. Han så, at _____ råbte af vagterne. Han gik hen og snakkede med _____. En person, som kom bagfra, rev tiltalte i armen. Det var en mand. Manden sagde, han skulle holde kæft og skride. Han viste ikke noget politiskilt. Tiltalte sagde selv til manden, at han skulle holde kæft og skride. Manden fik fat i tiltalte og skubbede ham op ad væggen. Han prøvede at komme væk. Han fik peberspray. Han vidste ikke, det var politiet. Han fik håndjern på og vidste så, at det var politiet. Tiltalte holdt sig for øjnene og politiet lagde ham på jorden. Han blev anholdt. Det var først da han lå på jorden, at han fik håndjern på. Han har aldrig mødt nogen andre end politiet, der gjorde det, men man kan jo ikke vide om det var politiet. Han har aldrig før mødt uropatruljen.

Da han havde fået håndjern på, blev han ved med at råbe: "det svier i mine øjne". Det eneste han tænkte på var, at det gjorde ondt. Han kom op efter lang tid. Ingen sagde noget til ham. En sad ovenpå ham. Der var en eller to

personer, der rejste ham op, holdt ham og fulgte ham hen til bilen. Han blev kastet ind i bilen. Han tænkte ikke på hvad der skete, eller hvem det var, da han havde mange smerter. Han vidste ikke, at det var en politibil, han kom ind i, eller at det var politiet. Det var først på politistationen, han fik tørret øjnene.

Han prøvede ikke at slå nogen. Han har ikke slået nogen. Da han blev ført hen til politibilen, mener han ikke, at han satte sig til modværge. Han råbte at det gjorde ondt. Han råbte ikke efter hjælp.

Kammeraterne blev inde på . Tiltalte gik alene udenfor. Han var også alene, da han fik peberspray og politiet kom. Der var rigtig mange andre mennesker omkring ham, hvilket han fik at vide dagen efter, for han kunne ikke selv se dem på grund af peberspray i øjnene. Nogen af dem der var til stede, har han bedt om at få indkaldt som vidner.

Da han kom på politigården, fik han tørret øjnene og blev afhørt. Han havde aldrig set de civilklædte betjente før. De personer, der tog fat i ham, havde han ikke set før. To andre ved han hvem er. Han ved ikke, hvad de hedder. Han fik først at vide bagefter, at pa. V2 havde været der, men han så ham ikke.

Da han stod udenfor med dørmanden og V1, var der mange mennesker, som han ikke kendte. Han så ikke hvordan personen, som rev ham i armen, så ud. Han sagde ikke andet end at manden der tog fat i hans arm skulle skride. Han prøvede at komme væk ved at kaste sig ind mod væggen og tage fat i mandens arm. Manden sagde ikke noget til ham. Inden han kom ned at ligge, fik han peberspray. Det var samme mand, der gav ham peberspray.

Forhold 4

Tiltalte har forklaret, at han var i den pågældende dag. Han havde fået noget at drikke. Han fik at vide, at han skulle forlade stedet af politiet, men det gjorde han ikke.

Forhold 5

Tiltalte forklarede, at han sagde: "det er ham, den store idiot". Han pegede ikke. Han erkender at han herved har optrådt fornærmeligt.

Politiassistent F har som vidne forklaret, at han den 23. januar 2010 var på uropatrulje i . Han har arbejdet i uropatruljen i 1½ år. Han havde ikke uniform på. Han var sammen med kollegaen V2 den pågældende aften.

De observerede, at der var uro ved . De stod ikke langt fra hoveddøren og så et skænderi. De så tiltalte diskutere og råbe af dørmanden. Vidnet vidste ikke, hvem tiltalte var. Han havde indtryk af at det var fordi, tiltalte var blevet bortvist. De råbte højt. Tiltalte gik over til en gruppe men-

nesker, der stod et par meter fra indgangen. Vidnet rettede henvendelse til gruppen. Vidnet løftede sit politiskilt og sagde, at det var politiet, og at de skulle forholde sig roligt. Vidnet sagde det blandt andet til tiltalte og en anden. Tiltalte sagde, at han skulle holde kæft og skride. Han tog fat i armen på tiltalte og trak ham væk og sagde, at han var sigtet for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen. Tiltalte råbte op om at han ikke skulle rykke i ham. Tiltalte skubbede vidnet i brystet med den ene arm. Vidnet gav tiltalte peberspray. De stod op begge to. Han gav peberspray for at undgå, at han kom i slagsmål. Han havde lige set tiltalte være aggressiv overfor dørmændene, og valgte derfor at anvende peberspray. Kammeraterne stod på vidnets venstre side. V2 stod bag ryggen af vidnet. Vidnet er sikker på, at han viste skiltet, hvilket han altid gør. Han husker ikke, om han gentog, at det var politiet. Han sagde i hvert fald, at tiltalte var anholdt. Tiltalte var påvirket af alkohol.

Da tiltalte fik peberspray, gik han lidt i knæ. Han tog fat i tiltaltes højre arm, førte ham ud og hjalp ham med at holde balancen. Tiltalte fulgte med frivilligt. Lige da de kom ud i , slog tiltalte med venstre hånd mod vidnets ansigt og ramte med knyttet hånd på vidnets højre kind. Vidnet slap ikke grebet. Tiltalte blev lagt på jorden og V2 kom til. Tiltalte blev lagt i håndjern. Der opstod noget råben og skrigen fra folk omkring. Han blev sat i bilen og kørt ind på politigården. Tiltalte fik ikke håndjern på i forbindelse med, at han fik peberspray.

Han husker ikke, hvor mange mennesker der var udenfor, men der var flere end de to, der diskuterede. Han viste skiltet til tiltalte og en af tiltaltes kammerater. Tiltalte stod med en som vidnet kender, da han tidligere har haft fat i ham. Der er lys omkring indgangen, som lyser ud. Det var vidnets indtryk, at tiltalte så skiltet, for ellers havde han ikke pakket det væk. Han sagde samtidig med at han viste politiskiltet, at det er politiet.

Politiassistent V2 har som vidne forklaret, at han var på uropatrulje sammen med F den 23. januar 2010. De var i civil. De havde lige været på kontrol inde på diskoteket. Vidnet så dørmændene diskutere med tiltalte. Han havde før set tiltalte, men ikke haft fat i ham. Tiltalte blev sur over, at han ikke kunne komme ind. Der var råben og skrigen mod dørmændene. Tiltalte gik over til sine kammerater, som stod på modsatte side. Der stod 4-5 personer, som også begyndte at råbe skældsord mod dørmændene. Vidnet og F gik derhen. F sagde "det er politiet", og viste sit skilt. Skiltet hang inden for jakken og han tog det frem og hang det uden på jakken i forbindelse med, at han viste sit skilt. F har en speciel måde at tage skiltet frem på. Det hang uden på jakken derefter, så man kunne se det. Vidnet stod et par skridt bag F. Vidnet husker ikke, om han også viste sit skilt. De bad dem om at dæmpe sig. Tiltalte sagde til F at han skulle skride. F tog fat i tiltalte og trak ham til side. Han husker ikke, om han hørte F sigte ham for overtrædelse af ordensbekendtgørelsen, men går ud fra, at det var det der skete. Tiltalte blev sur og skubbede F

i brystet, og F gav tiltalte peberspray. Tiltalte faldt sammen og faldt til ro. Vidnet stod og skærmede så tiltaltes kammerater ikke kunne blande sig.

F tog fat i tiltaltes højre arm og førte ham hen mod bilen, der stod i . Kammeraterne fulgte med. Vidnet gik baglæns, så kammeraterne ikke kom for tæt på. Vidnet vendte sig rundt og så, at F var foroverbøjet over tiltalte, som også var foroverbøjet. Da de nærmede sig smøgen, så han tiltalte dreje kroppen rundt, hvorefter han slog F i ansigtet med knyttet hånd. F blev ramt i højre side af ansigtet omkring kinden eller ved øjet. F faldt ned og råbte på vidnet. Det var ikke for at få peberet ud af øjnene, at tiltalte slog. Det var et helt bevidst slag fra tiltalte mod F. F fik lidt peber i øjnene og var et kort øjeblik blændet. Vidnet løb hen og fik fat i tiltaltes ben og holdt ham nede. F kom til sig selv. De lå og rodede nede på jorden med tiltalte. De fik ham op, og han blev kørt på politigården. Han husker ikke, hvor mange mennesker der var udover tiltalte og dørmanden.

Vidnet har ikke hørt nogen sige "hold kæft og skrid" til tiltalte.

V3 har som vidne forklaret, at han var i byen den 23. januar 2010. Han var sammen med sin bror og nogle kammerater. Vidnet stod lidt uden for . Han stod sammen med dem, han var i byen med. Vidnet kender tiltalte gennem tiltaltes kæreste, som han arbejder med på . Vidnet så tiltalte, da det skete. Tiltalte kom ud fra . De var egentlig på vej hjem. Han hørte larm fra . Der stod 10-15 personer udenfor. Der var diskussion, hvor de snakkede højlydt. Det var tiltalte og en anden. Vidnet ved ikke, om der var nogen, der havde fat i hinanden. Han stod ca. 8 meter væk fra hvor tiltalte var. Det var en civil betjent, der gav tiltalte peberspray. Han så ikke nogen vise politiskilt. Han hørte heller ikke nogen sige, at han var anholdt. Han der gav peberspray, sad oven på tiltalte efter at have givet ham peberspray. Han så tiltalte blive slæbt hen mod politibilen iført håndjern.

Vidnet tænkte, at det var en civil politimand, da han havde øresnegl i. Efter at have fået peberspray, tørrer tiltalte sig i øjnene og var urolig. Vidnet så ikke mere, indtil han igen så at tiltalte lå på jorden og var ved at få håndjern på. Vidnet så ikke, hvad der skete mellem det tidspunkt hvor tiltalte fik peberspray og da tiltalte blev slæbt væk i håndjern.

V4 har som vidne forklaret, at han den 23. januar 2010 var i byen. Han var lidt beruset. Han var sammen med en gruppe af venner. De stod uden for ved indgangen. De var 3-4 personer i hans gruppe. Vidnet kender først tiltalte her efter episoden, men han vidste godt, hvem han var dengang.

Vidnet hørte noget larm og tumult, så han vendte sig om. Han så tiltalte tæt ved indgangen af . Han stod sammen med 2-3 personer. Tiltalte prøvede at kæmpe sig fri. Tiltalte fik peberspray og vidnet konkluderede, at det

var politiet. Vidnet tror, at tiltalte ikke var klar over, at det var politiet. Vidnet så ikke nogen vise skilt og han hørte ikke nogen sige, at det er politiet. Han hørte ikke nogen sige: "du er anholdt". Tiltalte prøvede at gnide pebersprayen ud af øjnene. Tiltalte blev lagt ned på jorden og fik et knæ i ryggen, hvorefter han fik håndjern på. Vidnet mener, at episoden med peberspray og håndjernene skete på samme sted på gaden. Tiltalte blev rejst op. Vidnet husker ikke, om han så tiltalte blive flyttet. Han så ikke tiltalte slå ud efter nogen.

V5 har som vidne forklaret, at han den 23. januar 2010 var i byen. Han var på . Han stod udenfor. Han var 10-15 meter fra tiltalte. Han var sammen med kammerater. Han var ikke sammen med tiltalte. Han kender tiltalte, som nærmest er som en bror for vidnet. Vidnet så, at tiltalte stod og snakkede med politiet ved gyden udenfor. Vidnet kunne ikke høre, hvad de talte om. Kæresten ringede til ham, så han så ikke episoden. Han vidste, at de to personer var betjente, da han før har mødt dem i byen. Vidnet så ikke tiltalte slå på noget tidspunkt. Han så heller ikke tiltalte få peberspray. Han så heller ikke tiltalte blive ført ud af gyden.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han bor alene i en lejlighed i . Hans kæreste er tit på besøg. Hans biologiske forældre taler han ikke med. Han har en familie i , som han betragter som sine forældre. Han har boet hos dem. Han kom til Danmark, da han var år. Han går på handelsskolen og er ved at tage HG. Han har ikke nogen folkeskoleuddannelse. Han afslutter uddannelsen i 2012. Han arbejder i . Han er i og gør rent efter lukketid. Han har på det sidste arbejdet 18-20 timer om ugen.

Der er udarbejdet politiattest, hvoraf det fremgår, at F blev undersøgt på skadestuen i den 23. januar 2010, kl. 04.09. Det fremgår af objektive fund, at "Der ses rødme af huden gående fra over højre øjenbryn og ned på kinden. Ingen sår eller blødning. Der angives ømhed om højre øje og ned på kinden." Det fremgår videre, at det forefundne kan antages at være fremkommet på angivne tid og måde.

Der er endvidere fremlagt foto af ansigtet af F

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1-3

Efter vidnerne pa. F og pa. V2's meget sikre og troværdige forklaringer om, hvad der skete den 23. januar 2010 sammenholdt med de objektive fund, der er beskrevet i politiattesten og de fremlagte fotos er det bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 1 til 3.

Forhold 4 og 5

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de op-

lysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 4 og 5.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 119, stk. 1, og stk. 3, og ordensbekendtgørelsens § 18 stk. 1, jf. § 3 stk. 1.

Retten har lagt vægt på, at tiltalte slog en politiassistent i funktion med knyttet hånd, efter at tiltalte var blevet anholdt.

Uanset tiltaltes unge alder og gode personlige forhold, er der under hensyn til at volden er udøvet mod en politiassistent i funktion ikke grundlag for at gøre straffen betinget heller ikke på vilkår om, at tiltalte udfører samfunds-tjeneste.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med fængsel i 40 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Henrik Præstgaard Bæk-Jensen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RETTEEN I RANDERS, den 20. oktober 2010

Astid Bach
elev